

Проповед на Неделя трета след Неделя подир Въздвижение

Братя и сестри,

Свети евангелист Лука разказва в своето евангелие за велико чудо, сторено от нашия Господ Иисус Христос. Спасителят възкресява починалия син на една нещастна вдовица, останала сам-самичка на света. Това се случва пред градските порти на малкото галилейско градче Наин, когато идещият Богочовек, съпроводен от апостолите, вижда скръбното погребално шествие.

Евангелистът съобщава, че Христос се е смилил пред трогателната гледка.

Да, Онзи, чрез Когото всичко е станало, е приел пълнотата на човешката природа. И Той най-добре може да се вчувства в страданието на ближните. Той най-горестно усеща похищението на чуждия – врага на човека, човеконенавистника дявол, чийто слуга е смъртта.

Всички човеци са Божи чада, украсени с Неговия образ, а ето – чадата са пленени от зъл и безпощаден враг – от смъртта. Това стана след грехопадението на прародителите Адам и Ева – в света навлезе грехът, болестите, старостта и смъртта. Вместо да се радва на своето справедливо дарено от Бога владичество над сътворения свят, човекът става тленен, преходен и грехолюбив. Каква горчива участ на отреденото за почест, величие и любов човешко създание.

Христос, приел в пълнота човешката природа, станал подобен нам във всичко, освен в греха, Христос съпреживява болката и ужаса на човешкото същество, изправено пред тази непоправима трагедия – смъртта на любим човек. Цялата мъка на тая жестока загуба, всичката жалост на свършената човечност у Спасителя, е предадена от свети Лука кратко и ясно: **„Като я видя Господ, смили се над нея и рече и: Не плачи.“**

Така и ние сме утешени, защото макар и смъртни, безсмъртни и облечени в нетление ще можем да се върнем в рая, отново отворен за нас. Там ни чакат Майката Божия, ангелите и светиите, там е невечерен ден, защото Божията светлина огрява вечно, там са нашите починал сродници, които са смогнали да се покаят, там са починалите кръстени наши невръстни чада.

Без страх, че ще се оскверни, както повелява Мойсеевия закон, Всевластният Живот се докосва до погребалното носило. Всемогъщият Възкресител се обръща към покойника с думите: **“Момко, тебе думам, стани“.**

Така Христос се обръща и към всяка потънала в смъртен сън душа, към всеки човек, доведен до смърт, преди смъртта, от разрушителната сила на

греховете си, така Христос извиква всеки да се съживи в духоносната сила на покаянието.

Все още сме тук, на този свят, все още е възможно нашето възкресение от мрачния греховен сън. Защото, макар и християни, макар и често идещи на църква, има много още да се желае, за да станем по-бели от сняг, както се казва в 50 псалом покаяния.

Дано Господ, Който всекиму е оставил свободата да избира, дано Той да възкреси и нашите умъртвени от грехове души.

Божие благословение да е с всички вас!

2022 г.